

Jeg mener, det er vigtigt, at alle sten bliver vendt. Og jeg må også afslutningsvis tilføje, at vi er helt uenige, når Socialdemokraterne mener, at en belægningsprocent ikke skal være en parameter for, om en forestilling er god eller ej. Jeg vil pointere, at det dog ikke alene er en parameter, men det er da med til at give et praj til publikum om, om det er en forestilling, der er værd at se eller ej, om forestillingen har publikums opmærksomhed.

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at en ny teaterlov skal være en helt ny teaterlov. Derfor skal det ikke være lappeløsninger eller justeringer af den eksisterende lov. Det er meningen, at man skal starte forfra med en diskussion om alle aspekter lige fra udvikling, kunstneriske præstationer, belægningsprocent, repertoirevalg og meget mere.

Derfor er det ikke gjort med lige her og nu at vedtage Socialdemokraternes forslag. Anderledes ser det ud, hvis Socialdemokraterne vil stryge de tre sidste ord i deres indledningsafsnit.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er sådan set meget tilfreds med, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte vores forslag; det må jeg sige. Vi har jo sådan set ikke lagt op til den helt store teaterrevision som sådan, men nogle klare præciseringer på nogle områder, hvor vi fornemmer, der er nogle problemer, og det fornemmer vi ikke bare her i den her debat, vi allerede har haft, men også i det ganske teaterlandskab.

Men når jeg tager ordet, så er det for at rette fru Louise Frevert i den opfattelse, at der i vores forslag skulle være noget som helst ønske om central styring. Det er der ikke belæg for. Der er tale om i vores forslag, at vi gerne vil have, at teatrene lever op til en kvalitet og en kunstnerisk udvikling, at de lever op til nogle krav om udbud og alsidighed.

Men jeg vil benytte lejligheden til at sige, at vi intet som helst problem ser i, at teatre kan konkurrere med hinanden, hvis det blot er på et godt grundlag og sikrer alsidigheden.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg er da glad for, at fru Jytte Andersen kan bringe Dansk Folkeparti ud af deres vildfarelse, for

jeg læser jo ellers som regel tingene for pålydende, men så er det måske formuleringen, der ikke er helt så klar, at jeg som ordfører har været i stand til at kunne forstå helheden i det.

Til gengæld troede jeg så på den anden side, at Socialdemokratiet var indstillet på at lave brede forlig, men det ved jeg jo så til en anden gang, at man ikke er.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Vores to beslutningsforslag er jo ikke sådan grebet ud af den blå luft. Det er jo forslag, som har været drøftet med teatermiljøet, teaterforeningerne over det ganske land. Derfor er det vigtigt for os sådan set at præcisere, at det er en justering, det er en præcisering på en række områder, vi ønsker at få drøftet i et fællesskab, som også fru Jytte Andersen har givet udtryk for.

Men mit spørgsmål til fru Louise Frevert går på, at man gav udtryk for, at der er for mange teatre i København. Det kunne da være interessant at få at vide af fru Louise Frevert, hvad det er for nogle teatre, der er for mange af i København. Hvad er det for nogle, man vil lukke?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu er det to beslutningsforslag, som vi har stillet her i Folketinget, og det betyder jo, at det er nogle retningslinjer og nogle præciseringer, vi lægger frem med henblik på en drøftelse med alle Folketingets partier. Det vil jeg da godt som udgangspunkt sige.

Men når jeg sådan måske fik sagt det lidt upræcist før, så er det jo på baggrund af den indstilling, som Dansk Folkeparti har til teatre, altså den der megen, megen fokuseren på markedsmekanismen. Det fremgår af nogle af de spørgsmål, som fru Louise Frevert har stillet til kulturministeren, og hvor kulturministeren heldigvis – og tak for det – har afvist, at penge kun skal gå til de teatre, som kan samle mange publikummer, men faktisk også kan gå til noget af det, der udvikler vores kultur, udvikler vores teatre og dermed bidrager til et samfund, som også udvikler sig, bidrager til, at det enkelte individ får nogle oplevelser, der gør, at det enkelte individ med sin fantasi, med sin sjæl, med sine følelser flytter sig, når den pågældende går i teateret.

Og det er slet ikke nogen af de tanker og toner, vi indtil nu har hørt fra fru Louise Frevert.